

CHIẾU HỒN BÁCH VIỆT

 Nguyên tác : Trúc Đương NGUYỄN HUY HÂN
Với sự hiệu đính của một số quý vị
văn, thi sĩ, nhân sĩ lão thành.

Dêm viễn xứ, tâm sâu man mác
Gio thê lưỡng hối hả bên lưỡng :
Mít mò trăng toả đồi sương.
Hồn dân Bách Việt vấn vương chốn nào ?
Trông trời thảm tuôn trào té thảm.
Nhìn đất đầy há giám sâu non :
Âm thảm long da héo hon,
Đinh trầm nghi ngút, gọi hồn lạc vong.
Hương gió thoảng mõ mang tiếng trúc,
Hồn nghe chặng mấy khúc tơ long.
Hồn ơi xưa gốc Lạc Hồng.

Việt Thượng bách tộc, giống giòng thần tiên.
Kết tử thuở khai thiên lập quốc,
Trái bao lẩn biến cuộc tối nay :
Hồn thối khi linh khi say,
Hồn ơi say tình có hay chăng cùng ?
Muỗi tám đài vua Hùng dựng nước, -
Rồi trải qua bao bước nan kha,
Một phen tăm tối sơn hà,
Ây thổi Bắc thuộc khó mà lãng quên.
Tiền Ngũ Vường xây nền tự chủ,
Đảng Giang oai nước lấy lung,
Đến thổi Thập Nhị tranh hùng thảm thay.
Quên dân tộc hồn say danh lối,
Thế tướng tàn dãi lỗi ngoại xâm ;
May sao thoát cảnh phong trần,
Tiên Hoàng thống nhất, hợp quần muôn dân.
Đinh, Lê, Lý rồi Trần, Lê, Nguyễn,
Bao ngàn năm phát triển không ngừng.
Lúc cưỡng lực nhược khôn chưởng,
Luôn luôn hồn nước quyển cùng giang san.
Lý Thủ Đô Kiệt binh Nam, phá Tống,
Sóng Bach Đằng nuốt sông quân Nguyễn,
Bình Ngô Đại Cáo kinh thiên,
Đông Đa thân trận còn truyền tối nay.
Rồi Cân Vường, Bình Tây Sát Tả,
Rồi Đông Du, Thủ Xã Nam Đồng,
Nam Ký Nhật Tảo Hoà Hồng,
Bắc Sơn, Yên Bài Đỗ Lương, Vũ Lòn Trầu.
Rồi còn nữa kể sao cho xiết,
Biết bao gương tiết liệt trung trinh,
Một lòng vì nước hy sinh,
Quyết giành độc lập, thanh bình, tự do.
Nhớ lời diem ván cờ thế chiến,
Những tướng rắng chuyên biến hành thông.
Việt hồn toả khắp núi sông,
Việt Nam quật khởi, Lạc Hồng dường danh.
Có ngõ đầu trời xanh xui khiên,
Lũ quỷ ma gian hiểm lộng hành ;
Ouy ham máu đỏ hồi tanh,
Ma tham danh lối, tranh giành lẫn nhau.
Chúng cướp công tiền nhân thuế trooke,
Chúng chặng cần hanh phước muôn dân ;
Hút xương máu, đoạt kim ngân,
Biển dân thành kiếp nô thần ngựa trâu.
Đạo luân thường ngã xuâa đảo lộn,
Theo giáo điều vong bôn ngoại lai.
Tố tiên công đức cao dày,
Nhân tâm phê bô thô bảy Sí, Mao.
Buộc dân chúng xưng hô nội, cõi,
Thực là trò phi nhô sứ xanh.
Mẹ cha nghĩa nồng sinh thành,
Nở đem tố khổ, mong giành đảng ân.
Tinh vở chông keo sơn thảm thiết,
Cũng trở thành cách biệt phôi pha.
Gia đình nén tăng quốc gia,
Tủ đầy tan vỡ bóng nhòa xa xưa.
Thảm khốc nứa, nắng mưa đầm giải,
Muôn dân lành vướng phải oan khiên ;
Công trường lao tác triền miên,
Máu đào nhuộm dài trơ thiên xuống tần.

Ấ̄n thi í̄ nh̄ng l̄am thi n̄ng,
 Bất thi đua d̄e t̄ang Đảng ta ;
 Rồi sưu, rồi thuế, không tha,
 Sức cung, lực kiệt, nhả t̄o kiếp tām.
 Đã d̄a hết than thâm khóc vung,
 Mát tự do tí̄n ngưỡng nhân quyền,
 Từ đây bắn giết thuởng xuyên,
 Nghĩ thán cá chậu chim lồng mā thuởng.
 Tui đảng viên và phuơng tham nhũng,
 Chiếm độc quyền thao túng non sông.
 Đào t̄o d̄e béo rutherford nòng,
 Nhỏn nhở phè phón, khôn cung măc dân.
 Vì tranh ăn tướng tàn cốt nhục,
 Gây chiến chinh mấy chục năm qua ;
 Thành niêñ ưu tú quốc gia,
 Theo nhau gục ngã, hồn ma vật vờ.
 Tôi tình chí cô nhi quả phụ,
 Đêm giao thưa ủ rủ xót sa ;
 Đất xuâñ cảm tú sơn hà,
 Giờ đây tan tác như hoa giữa đuởng.
 Tôi của chúng chẳng nhuởng ác thú,
 Thực trùc rường chưa đủ đe' biên :
 Dồn trên, xuõng máu dân đen,
 Lại còn lớn tiếng tự khen anh tài.
 Cố tố diẽm chiêu bài cách mạng,
 Làm trò hề giả dạng gạt dân ;
 Chẳng qua một lú bắt nhân,
 Vừa ngủ, vừa đót, vừa tham, vừa tàn.
 Dùng dân chủ, ru dân say ngủ,
 Đứng ra là địch chủ tái nō ;
 Chủ đây đâu có ai ngồ.
 Chính là chủ Việt, một nhà Lac Long.
 Thuyết Mác Lê gia vong quốc bại,
 Vì u mê vọng ngoại sai lầm,
 Cam tâm làm phận cống thân,
 Chịu trong cùm kẹp Nga Tàu nhục thay.
 Con cáo già không hay thê' nước,
 Chim Việt thân đuông trước cọp Hoa ;
 Nuốt chim cọp quyết không tha,
 Cho nên chim phải tránh xa miệng hùm.
 Chim có tài tinh khôn bay nhảy,
 Cọp dù thèm trồ gnát mà trông ;
 Tuy nhiên chim chẳng cuồng ngông,
 Ngừng bay, coc đậu Tây Phuôñg đđ dān.
 Đó là thê tam phân van đai,
 Chỉ tiếc rằng chúng dại không theo ;
 Mùa thu cách mạng lật lèo,
 Vặt lồng, chặt cọc, miêng mèo mổ dâng.
 Cái dại ấy một lần chúa tinh,
 Lại còn mong toan tính diệt vong ;
 Hồn tàn thoí thop núi sông,
 Quyết tâm dứt tuyệt thoả lòng chủ Nga.
 Bức dư dō trói ban vân đai,
 Nhủng vật, người, cây cỏ đổi thay ;
 Hồn xưa vò vân túng mây,
 Nép xưa lạc lõng, đang say giác nồng.
 Hồn xuất khói núi sông lang bạt,
 Không cửa nhà, hạ lạc nỗi nao ;
 Quê người đất khách nao nao,
 Hồn vể chôn cũ, lệ trào thâm khẩn.
 Hồn thuởng xác lâm than khôn khô,

: Hồn nhỏ nhiều mõ má ông cha ;
 Nhớ sông, nhớ núi, nhớ nhà,
 Nhớ người, nhớ vật, giọng ca, tiếng chào.
 Trang huống ấy trời sâu đất thẳm,
 Biết làm sao sút giám niêm tây :
 Hồn đành ngậm đắng nuốt cay.
 Gượng vui cảnh mới tháng ngày cho xong.
 Hồn chàng hay diệt vong tử đđ,
 Đã báñ đâu lắp ló đâu xa :
 Hồi hồn Bách Việt chúng ta,
 Tình mau, tình gấp kèo mà thác oan.
 Hồn Quốc Tổ họp đoàn con cháu,
 Đề sớm hôm nướng nau bên nhau ;
 Máu kia chảy, ruột này đau,
 Nhiều điều gưởng phủ, trước sau vẫn cùng.
 Hồn tiền nhân anh hùng liệt nữ,
 Xin hiển linh giờ giữ hậu sinh ;
 Chờ quên cõi phục thâm tình.
 Nấu nung nhiệt huyết, già đình giang san
 Hồn sông núi mang mang băng bac,
 Giúp muôn dân con Lac, cháu Hồng
 Kiếp họa lõi nỗi bêñh bõng,
 Hãy mau trở gót neo đuông diệt vong.
 Nào núi Tản, sông Hồng đâu hiem,
 Nào Hạ Long, Hoàn Kiếm, Chùa Huôñg ;
 Trường Sơn điệp điệp trùng trùng,
 Ngự Bình vương già, sánh cùng Hỷ đồng giang.
 Sông Vũng Tàu hàng hàng lớp lớp,
 Cửu Long Giang kết hợp Đông Tây,
 Bà Đen, Núi Cầm, Chùa Thây.
 U Minh, Đồng Tháp, toả dây khí thiêng.
 Khi sông núi, hồn thiêng tiên tổ,
 Nhắc cháu con chờ bỏ cõi nguồn.
 Nguồn là nhân của nước trong,
 Cõi là gốc đê vun trồng cây xanh.
 Cây có gốc nẩy cành sinh ngọn,
 Nước có nguồn biển rộng sông xáu ;
 Người không nguồn gốc từ đâu,
 Làm sao phát triển, làm sao kế truyền.
 Giọng giống Việt, da vàng mũi tết,
 Biết bao lâu mởi hêt như người ;
 Mai sau dở khóc, dở cười,
 Rồng chung với cọp chuyên đói khô thay.
 Bốn ngàn năm dựng gầy văn hiên.
 Sử hùng anh oai hiên Bắc Nam ;
 Lẽ chí một phút nhớ nhằng,
 An bêñ tân nhập, bêñ băng, bac đón.
 Rồi ký cõng, quốc hồn, quốc túy,
 Ngâm vào trong xưởng tuy óc tim :
 Chờ vì mê mải kim tiên,
 Đề cho giò sòn, mây chiêu cuốn lôi.
 Từ lúc còn nằm nôi gọi mẹ,
 Đã bi bô bập bẹ tiếng ta,
 Chứ ta là viết tiếng ta,
 Tâm gưởng Do Thái, thật là phục thay.
 Hồn chờ nên ham say cảnh lá,
 Đề vướng vòng cõng toả trầm kha ;
 Ta về ta tắm ao ta,
 Dù trong, dù đục, ao nhà vẫn hồn.
 Hồn cung đường nhòn nhòn lư đắc,
 Tưởng rằng ta bạc lâm tiên nhiều ;

Bao nhiêu thì cũng bấy nhiêu,
Thiết hồn tóm lại, một điều công lung.
Nép phong lưu dung dung mỏi phai,
Có hay chỉ vung vãi dù thua ;
Trong khi cốt nhục muối dưa,
Ngô khoai độn bùa, nồng mía òa đầy.
Cuộc sống mới chông gai thử thách,
Giữ lầm sao cho sạch cho trong ;
Chi còn cách phải thực lòng,
Cùng nhau họp lại Cộng Đồng Việt Nam.
Đó là chốn hồn dân nương tựa,
Đó là lò đốt lửa Việt thiêng ;
Là nỗi trút mọi ưu phiền,
Là trưởng tôi luyện gan bền chí cao.
Hồn trông guồng Nhật, Hoa, Hàn đó,
Bước phiêu lưu Âu Á, xông pha ;
Đau đớn cũng kết thành nhả,
Cộng đồng, bang hội, hợp hòa mưu sinh.
Họ chia sẻ nhục vinh sướng khổ,
Rách lãnh cùng gận bó lấy nhau,
Kẻ đi trước dắt người sau,
Trước sau dựa lấn, bần dân phải nhường.
Đó là thế tranh cướp đoạt thắng,
Hà có chi ta chẳng noi theo ?
Có người bảo, tại ta nghèo,
Nghèo tình đoàn kết, giàu điệu phân ly.
Hồn hãy thử suy đi nghĩ lại,
Để tìm ra phải trái duyên do,
Hồn đi xin chở có lo,
Nhật, Hoa, Hàn chẳng hơn ta chút nào.
Cử sử sách dựa vào mà xét,
Dân Việt minh đoàn kết thua ai ;
Diên Hồng chứng cứ nào sai,
Bắc Nam chia rẽ, bảy gài thực dân.
Một quốc gia sắc dân thuần nhất,
Rồi ngôn văn, vật vât tưởng đồng ;
Đái đổi danh trán cõi Đông,
Lẽ đâu phân hóa, bất thông mọi chiều.
Chi có điệu qua yêu đất tổ,
Bao ngàn năm chẳng bỏ quê cha.
Anh em quanh quẩn trong nhà,
Ganh đua hồn thiệt thuận hòa khó thay.
Nhật, Hoa, Hàn ì đây chuyên đó,
Vì tôn vong phải bỏ lấy nhau ;
Nỗi xù la, nỗi cô sầu,
Hợp quần là phép nhiệm mầu giữ thân.
Năm bảy nhăm di dân vĩ đại,
Lần đầu tiên xuất ngoại tha phuông ;
Được người chiều cố xót thương,
Hồn chưa thảm cảnh ly hổng là gì.
Nhưng nêu nghĩ vẫn vi sau truất,
Tôi khi nào nhập cuộc đấu tranh ;
Làm ăn, dịch vụ, kinh doanh,
Tự nhiên va chạm, đua ganh với người.
Hồn sẽ thấy chơi với đòn chiếc,
Nếu hồn không sớm biết kết đoàn ;
Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao.
Mỗi bị hổ, răng sao thoát lạnh
Bung mà no, sức mạnh thế oai ;
Khôn ngoan đá đáp người ngoài,

Gã cùng một mẹ chở hoài đá nhau.
Cộng Đồng Việt Quốc Gia Hải Ngoại,
Còn là đường trở lại quê hương ;
Nhưng ai Tổ quốc vẫn vỗng.
Cùng nhau kết hợp tim phuông phục hồi.
Hồn Sào Nam một đời cách mạng,
Đảng làm guồng soi sáng chúng ta ;
Đứa nòi đất khách an hòa,
Huyết thư vẫn viết, nước nhà vẫn lo.
Quốc gia mình tự do chặng tá ?
Dân tộc mình hồi dã sướng chưa ?
Sướng gỉ lao tác sớm khuya,
Tự do tắm tối, thân lừa deo gông.
Rửa ô nhục nước sông háo đù,
Tôi tay non quý dữ còn thua ;
Hồn đi cay đặng xót chua,
Xót cay thân xác, đắng chua phận mình.
Phải vùng dậy diệt kinh khứ cáo,
Phải tiêu trừ hổ báo tà ma ;
Cùng nhau ra sức xông pha,
Muôn cầu độc lập, an hòa tự do.
Hồn Thái Học âm phò dân tộc,
Sao cho thêm đòn lực can trường ;
Phát cổ giấy nghĩa quật cường,
Đồng tâm Xoa sổ đoạn trường công nô.
Hồn Ký Con giang hồ uy vũ,
Xin khóa mõm bẽ lũ công gian ;
Viết thuê, chui mìn, nói càn,
Đê hèn ty tiện, một dân khuyên ủng.
Hồn Quỳnh Lưu khỉ hung bat ngát,
Đã tung phen thông phat bao quyền ;
Phạm Hộ Pháp chồn Đài Tiên,
Cùng Huỳnh Giáo Chủ thế thiên giáng trần
Xin hợp sức cứu dân cứu đao,
Dùng truyền thông khuyến bảo mọi người ;
Tứ Nam chí Bắc, trong, ngoài,
Nhất hô triệu ứng, đua tài lược thao.
Đại Vận Đống cao trào dân tộc,
Phả liên hoàn thâm độc cộng nô.
Chúng dùng bạo lực mưu mô,
Tạo thành xiêng xích trồng vô dân hiền.
Mắt xiêng gãy, tự nhiên xiêng đứt,
Mắt xiêng kia chính thức do mình ;
Dân làm cho phép chúng linh,
Toàn dân quyết phá, chúng đành khoanh tay.
Hồn hối hồn, niềm tay đã to,
Cố thấu chặng, to nhỏ cùng nhau ;
Bảo nhau thức tỉnh cho mau,
Khuyên nhau dựng lại nước giàu dân an.
Bao oan hồn nan nhân thảm tử,
Hộ phù cho Việt Sử huy hoàng ;
Quỷ ma hối cải quy hàng,
Tân trang tô đậm nét vàng thuở xưa.
Hồn Bách Việt tụ về đất tổ,
Giồng Tiên Rồng rạng rỡ, hiên ngang.
Việt Nam hai chữ Việt Nam,
Ngàn thu bất diệt, danh vang hoan cao.

Kính gửi : ÁI HỮU BẮC CALI

Chào mừng Đại Hội Bắc Ca-li
Nghìn dặm xa xôi biết nói gì?
Hung Tạ Tampa xin gửi đến
Ai hữu tình nồng vân khắc ghi.

*
* *

"Niu Oạc" Lê Gia đã tới rồi
Gõ cửa thưa răng : " Áy chúng tôi
Mộc-Hoa miên xa xin tiếp kién
Đan Anh Chánh Sơ nhận đi thôi ! "

*
* *

Nhà Tát "Sa Tê" thật là ngon
Khi vui câu chuyện lại thêm đòn
Hát hổng đàn ca thêm thấm thiết
Thú thi cung nhau chuyện các con.

*
* *

Xứ "Xách Măng Tô" gấp các Anh :
Hiệp, Mong, Tân, Cường, Thắng, Đức, danh
Tất cả cảm tình cho bạn hữu.
Tứ già ra về sáp tân canh.

*
* *

Anh Suy các con sáp trưởng thành.
Trông Anh vẫn đúng mức đan anh.
Anh Cơ với Chi trông côn tre?
Tập tinh nay mai cháu ngoại, sanh.

*
* *

"Trăm quan đ^uợc nh^úng sáu c^ô" nang (1)
Hung M^{ón}g bướm bay th^ế h^ói ch^{áng}?
Âu, A, Ch^{âu} Phi Anh đ^éu d^én
Chu^{án} bi^{ết} d^é ph^{óng} Chi s^é sang.

* * *

Đến Bắc Mạnh Hoan m^{ột} buổi chiều
Ngoài trời gió th^ói lanh hiu hiu
Thiên đường b^é nh^ó l^{óng} thanh tinh.
T^ú gi^ả ra v^é vân luy^ên lưu.

* * *

Sau khi đ^én viêng Bắc Mạnh Hoan
Trúc chí nh^á Th^{ây} T^ạ-Huy^ên, sang
Trong Cô vân tre như d^{ạo} áy
Thám đậm tinh già thực dịu dang.

* * *

Bát phô' Down Town dưới n^{ắng} v^âng
Thịt quay, mì vit, gá^m, l^ụa, h^âng
Chi Diệp d^{ắt} đi mua xi mui
Lê m^ên^{nh}ao tay xách nách mang.

* * *

José người Việt qua[?] thực nhiều
Tiêm sách, nh^á h^âng biết bao nhiêu
Nữ trang cũng có năm ba hiệu
Saigon đặc biệt cá kho tiêu.

* * *

Giā tū miēn Bắc Xū Ca-Li
Lưu luyến lōng tôi biết nói gī?
Xin hẹn chở con cho thānh đat̄
Tampa tôi quyết s̄e ra di.

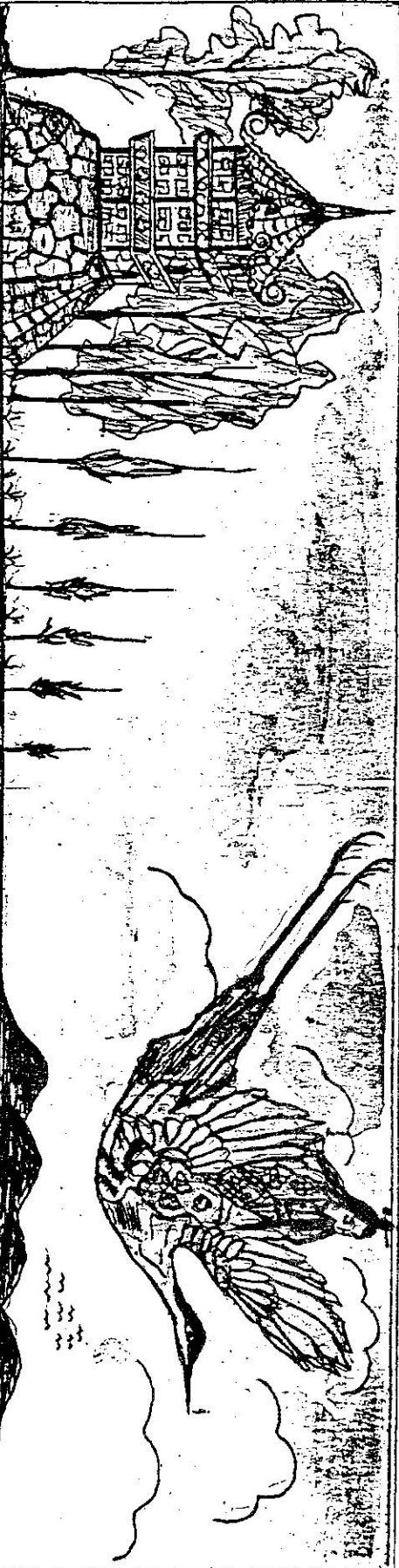
*
* * *

Sang chơi dê' được gấp các Anh
Chuyện vân cung nhau dạ mới danh
Thôi nhé! Thư nay dài tam dù'
Bao nhiêu tinh cảm vân dê' danh.....

(1) Cent Francs Six Cô

Xuân 1983
Vợ chồng NGUYỄN-TA-HƯNG bái bút
(vai hàng ghi lại nhân chuyện đi
công tác tại Sacramento)

Hortic Mac Sall

Rich Man Die Erste Evening Star Thee
One Day King The Morning Star John
Henry Mac Matt Muhi Chit Muhs Mar.
Black Fan Peter Lee King Chu Chu.

Bo' Ching Sack Sack Hui Ching Bo'.
Kung Chia Bo'. Bo' Bo' Bo' Bo' Bo' Bo'.

Choi - Chien

Hong Kong Central Police Dept. Hong Kong
4 November 1941. Rept. Interrog.

Mac Wang-chi tui chi chia? ¹

Mai Ngay Khoi Lang Phuc Phung Sot Van Phu
Phu Van Phu Mat Phu Gia.

San Fran High, Ending Day 2nd San Fran

Bank Cheung Hong Bank City Plaza
210 Queen's Road Central, Hong Kong, P.R.C.

Our "Peking White Wine" Having Arrived.

Chen Hong Shou: Song Cho Muon Kong Hsi.

卷之三

Dear Alice Mary, Edw. Hall, Edw. Agnes.

Wang Chung, Sain, Bac, Duy, Cao, Mait.

Chang Po; Chen Wei; Fan Jen Po.

any other Asian language from Yangtze basin

de con su nombre en el libro de la misa.

Wing Lung Pow Shan Shun Tong Co.

“Wärme-Übung-Codierung”

Thêm mùa Xuân nữa . . .

Thêm một mùa xuân nữa,
Quê người buồn mênh mang.
Thêm một mùa xuân nữa,
Gót chân mòn lang thang...
Tháng năm dài mục rủa,
Nhung nhớ mòn tim gan.
Nhà xưa ai tua cửa,
Lòng triều đỗi gian nan...
Thêm một mùa xuân nữa,
Người mong người quan san.
Lanh dong vè không lúa,
Nước mắt thường cầm chan...
Non sông cồn nghiêng ngửa,
Lê dân cồn kêu than.
Lòng ta đau tưng bừng,
Tim ta sâu mênh man...
Thêm một tuổi đỗi nắng,
Trên kiếp người tha phuồng.
Tóc sâu rỗi bạc trắng,
Kẽ tủ mắt què huống...
Đêm xưa khuya thanh vắng,
Lên thuyền vượt đại dương.
Chỗ đây khoang cay đắng,
Ruột đất ta lên đúong...
Trỗi tủ do ngập nắng,
Sao lòng còn thê luống?
Nhiều đêm ta thức trắng,
Nhớ cuồng miên quê huống...

HANH THI

Mát ngủ đêm mưa

Đêm nghe tiếng gió thở dài,
Vỗ tay qua trán u-hoài trăng đêm.
Sông xưa nuốt biếc êm đêm,
Chiều chiều cõi sông qua miên tà dương.
Chèo khua nước vỗ trăng gương,
Cầu xa tháp thoáng khói sương xây thành.
Đất trời giao cảm đan thanh,
Dong tay ôm cả tình anh đất trời...

Đêm nghe gáo nỗi quê ngưởi,
Cây sâu trồ nhành mồi cuối héo hon.
Sông dù can, đầu đá mòn,
Ngày về cõi quốc ta cõn chở mong.
Thần sông gởi kiếp lưu vong,
Mỗi lần ra biển nghe lòng xôn xao.
Mỗi mòn ngày tháng tiêu hao,
Ngựa gầy kiém ri anh hào thất cõ.

Đêm nghe sóng biển vỗ bờ,
Thường ngưởi phiêu dat mit mơ trung khói.
Thất thanh khăn tiếng chìm hỏi,
Trung đường đáy nuốt xương phổi lạnh lung.
Thôi đúng nhắc, chuyện tao phùng,
Kiếp sau nếu có xin cung đâu thai.
Đêm mưa, gió vẫn khóc dài,
Bên kia tò quoc miết mai khổ đau.

HANH THI

MỘT CHUYẾN ĐI

Tú Cali ta đi về Đông,
Núi non trùng điệp đá mảnh mông,
Đầm mây uốn khúc trời vuông tuyệt,
Đứng trên đèo cao nhìn hổ khồng.

Đường xa, đường xa khuất đường xa,
Đầm hồng nắng lửa đốt ngùi qua.
Còn chim khô chết bên hòn đá,
Quán vắng chờ vở húc máy nhã.

Đêm lạnh phô rồng trời mờ sương,
Nằm nghe gió hú chim kêu thường.
Còn ai dong ruồi trong băng giá,
Khoan chết đêm nay giữa đầm trường...

Wyoming rời Nebraska,
Đất băng xanh thăm nổi trời xa.
Xe lăn vun vút đường vòi tàn,
Nhạc mềm ru giấc lũ khách qua.

Đứng chân bên giông Illinois,
Trời mây băng bạc nước gương soi.
Chiều chiều nhần tản ra sông vắng,
Thường nhớ quê nhà sâu lên ngồi.

Buổi mai mơ của trăng đất trời,
Dong tay đón cánh, tuyết hoa rời.
Không gian đông cung trong băng giá,
Thêm cùi vào lõi, em thường đi...

Gió hú bên hồ Michigan,
Khói sương mù mịt xa xa gần,
Cỏ hanh mót chim xổ xác,
Mòn mỏi trong chờ nắng âm xuân.

Trở lại Cali nắng vẫn vàng,
Rừng tung xanh lá nhánh cây đan.
Không gian diu diu luôn hồi ấm,
Nghe tan trong hồn băng giá tan.

HANH THÌ